23e jaargang
december 2003
verschijnt 4 x per jaar

BUITENBAND

Orgaan van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB

Redaktie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Wim de Graaf
Jan Korstjens (eindred.)
Frankje Noordervliet
Puck de Rover
Leo Scheffer

Bestuur VG-ANWB
R.C. Olland, voorzitter
N.J. Paardekooper, vice voorzitter
H. Mast, secretaris
mevr. C.W.J. Jongsma,
2e secretaris.
M.A.G. Bos, penningmeester
B. Druif, lid
B.G. Schefferlie, coördinator
regio contactpersonen

Secretariaat
H. Mast
Schellinglaan 26
2271 VE Voorburg
Tel. 070 - 386 18 75
e-mail: hilbmast@euronet.nl
mevr. C.W.J. Jongsma,
ledensecretariaat/berichten
Van Kijfhoeklaan 46
2597 TD Den Haag
Tel. 070 - 328 12 63

Postrekening
t.n.v. Penningmr. VG-ANWB
onder nummer 3816027

Produktie
Pallas Offset, Den Haag

Kopij voor maartbernummer
Inzenden uiterlijk 1 februari 2004
naar redactiesecretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabriëlstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Bestuur en redactie wensen u goede kerstdagen toe en een voorspoedig 2004

Foto: Leo Scheffer

Anoniem

er is vannacht een kind geboren
in welke stal, dat weet ik niet
er zongen daar geen engelenkoren
en nergens klonk een herderslied
geen wonder licht dat in het duister straalde

de vader is bepaald geen vrome
de moeder allerminst een maagd
het kind is niet voor ons gekomen
geen mens heeft om zijn komst gevraagd
het zal misschien van honger moeten sterven

in heel de wereld geen drie wijzen
op zoek naar hem, van al so veer
en ook zal er geen ster verrijzen
tenminste niet te zijner eer
hij zal geen myrre, goud of wierook krijgen

er is vannacht een kind geboren
waar niemand enig heil in ziet
het zal de vrede niet verstoren
en zeker ook de oorlog niet
er is vannacht een kind geboren
in welke stal dat weet ik niet

ANWB PENSIOEN PRIVÉ

Houden van is vlugger gezegd dan gedaan maar soms komt het op gang en dan is er geen houden meer aan.

Judith Herzberg

Jan en Babs Kemps
9.10.1963 - 9.10.2003

Ze hebben elkaar leren kennen bij een toneeluitvoering in hotel De Beurs. Jan werkte toen nog in een garage in Oirschot. Op 1 mei 1961 is hij bij de ANWB in dienst gekomen als Wegenwacht in opleiding. De eerste vijf jaar reed hij op zijn BSA-motorfiets met zijspan in zijn eentje over de Brabantse wegen. Af en toe kreeg je bezoek van de inspectie. Diep in zijn geheugen gegrift staat de strenge winter van 1963. Maar toch nog steeds vindt hij het de mooiste tijd van zijn werkzame leven. In 1962 kreeg Jan wegens uitmuntend dienstbetoon het ANWB-erekruis. En voor hetzelfde feit mocht hij in februari 1963 een onderscheiding van het Carnegie Helden Fonds in ontvangst nemen. In juli 1963 kregen ze de mogelijkheid een huis te kopen en toen zijn ze op 9 oktober 1963 getrouwd.
Jan en Babs hebben drie kinderen, twee dochters en een zoon. Inmiddels zijn ze ook oma en opa van vijf kleinkinderen. In de jaren dat ze nog opgroeiende kinderen hadden was Babs thuis. Naast de taken van huisvrouw en moeder deed ze ook thuiswerk.
Om het niet te verleren is ze veel jaren oppasoma geweest. Sedert 1994 werkt ze als gastvrouw op het gemeentehuis. Jan is door ziekte in de WAO gekomen en sinds december 2002 gepensioneerd. Ze hebben in dat jaar ook een appartement gekocht in het centrum van Oirschot.
Behalve dat hij veel huishoudelijke taken vervult zit hij ook in het bestuur van de Vereniging van Eigenaren van het appartementencomplex en heeft hij de taak van huismeester op zich genomen. We hebben het allemaal maar druk druk!
Maar op 9 oktober was het feest en dat was heel duidelijk. Al vroeg in de morgen werd er gebeld en daar stond de bloemenman met een prachtige bos bloemen van de VG-ANWB met de hartelijke gelukwensen. Het heugelijke feit werd met kinderen en kleinkinderen herdacht gedurende een weekend in het Preston Palace in Almelo en natuurlijk voor de kleinkinderen een dagje naar het kinderspeelpaleis. Langs deze weg willen ze het bestuur van de VG-ANWB graag bedanken voor de mooie bloemen en tevens iedereen alle goeds toewensen.
Nog veel goede jaren samen.

Koos en Corrie van der Pijl
15.11.1963 - 15.11.2003

Ze hebben elkaar ontmoet in het jongerencentrum in Voorburg, dat destijds eens in de maand een dansavond organiseerde in restaurant Drievliet in Rijswijk. Rijswijk ligt centraal tussen het Westland en Leidschendam. Veel jongelui uit die regio's kwamen daar samen. Corrie komt uit Naaldwijk en Koos is geboren en getogen in Leidschendam. Toen zij elkaar ontmoetten werkte Koos bij de Wegenwacht: hij was daar op 15 augustus 1960 begonnen. Op de motor met zijspan deed hij zijn dienst in die omgeving. Woningnood speelde ook hen parten maar door een gelukkig toeval hebben ze in Wilnis een deel van een oude boerderij kunnen huren. Op 15 november 1963 kon er getrouwd worden.
Vijf jaar hebben ze daar heerlijk gewoond; hun oudste zoon is er ook geboren. Toen ze de mogelijkheid kregen een huis in Leidschendam te kopen hebben ze dat direct gedaan. Intussen was Koos overgestapt naar de afd. Autokeuringen; eerst in Rotterdam en daarna in Den Haag.
Ze kregen nog een zoon en een dochter en toen werd het huis wel wat klein, dus uitkijken naar wat anders. Dat lukte in Bleiswijk waar ze nu alweer 33 jaar wonen.
In 1979 is Koos docent geworden bij het Technisch Opleidingscentrum waar hij tot aan zijn VUT met veel plezier heeft gewerkt. Je leerde er mensen uit het hele land kennen. Ook de technische medewerkers van de Alarmcentrale en de Steunpunten behoorden tot de cursisten. Dankzij deze baan is hij ook in Rusland geweest om een lid dat daar met zijn auto en caravan was gestrand, weer op weg te helpen. Van de VUT geniet hij volop; van vervelen is geen sprake. Eén van zijn hobby's is schilderen; met zijn werkstukken exposeert hij wel eens. Samen tennissen ze, bridgen graag en reizen heel Europa door met de caravan. De kinderen zijn alle drie getrouwd en hebben Koos en Corrie verblijd met vier kleinkinderen. Met hen hebben ze gedurende een weekend feestelijk herdacht dat ze elkaar veertig jaar geleden het ja-woord gaven. Wij wensen jullie nog veel gelukkige jaren samen.

Frankje.

PERSONALIA

Nieuwe leden
P. Bijl, Amstelstraat 50, 1946 RW Beverwijk; propagandist
L. Broersma, Obrechtlaan 115, 9402 TE Assen; garage/magazijn
W.F.G. Budding, Damsigtstraat 19, 2272 XN Voorburg; docent/ontwikkelaar
A. Lankhuyzen, Molenstraat 37, 2712 XH Zoetermeer; wegenwacht
J.B.M. Mossink, Merelhoven 148, 2902 KM Capelle a/d IJssel; manager Verkoop/Ondersteuning
C. Steur, Steurendaal 2, 2553 PN Den Haag; manager Datakluis
G.J.M. van der Zalm, Peter van Anrooylaan 193, 3144 LG Maassluis; expert motorvoertuigen

Overleden
13 september, J.P.A. Rolvink, Den Haag; medewerker Postkamer
2 oktober, C. van Dijkhuizen, Amersfoort; hoofdinspecteur/instructeur bij de Wegenwacht en hoofd van het toenmalig Technisch Opleidingscentrum (TOC)
Velen onder ons zullen aan deze collega's, en eventueel aan hun verwanten, goede herinneringen bewaren.

Verhuisd
C.A. van den Berg, Bruijnings Ingenhoeslaan 193, 2273 KN Voorburg
P.H. van Loon, Lelypark 1, kamer 27, 1771 CA Wieringerwerf
Mevr. E.G.J. Hamers-Meyer, Buininggaarde 41, 3831 JM Leusden
Mevr. F.J.M. Paanakker, Ericalaan 193, 2555 LK Den Haag
P. Remeyer, Laan van het Kwekebos 118, kamer 111, 7823 LJ Emmen
Mevr. M.C. van Dongen-Muffels, Don Sartostraat 20, 5022 HA Tilburg

Berichten voor PERSONALIA kunt u zenden aan het ledensecretariaat:
Carolijn Jongsma, Van Kijfhoeklaan 46, 2597 TD Den Haag.

BESTUURSPRAAT

Wij hadden de zeer geslaagde excursie op 20 augustus van dit jaar nog niet achter de rug, of uw bestuur moest alweer volop "aan de bak" met de organisatie van het 5e lustrum van onze vereniging in het komend jaar. Meer daarover vindt U elders in dit nummer van de Buitenband. Noteert U in ieder geval wel de data: 25 en 26 augustus 2004!
Maar ook met onze pensioenen is er het een en ander aan de hand en dat zullen wij allemaal in de komende jaren in onze portemonnee gaan voelen. Dankzij Marlène v.d. Aalst-Philippus en Barend Druif, die ons vertegenwoordigen in de Adviesraad van het ANWB-pensioenfonds, en op de achtergrond Loek Schouten, is er nog iets teruggedraaid kunnen worden van de aanvankelijk wel zeer drastische plannen, die, naar onze mening, een te groot beroep deden op onze solidariteit. Het bevredigt ons nog steeds niet dat gepensioneerden zo weinig medezeggenschap hebben binnen het pensioenfonds, hoewel de praktijk uitwijst dat er met onze mening toch wel af en toe rekening wordt gehouden. Maar in de relatie werkenden en gepensioneerden is het hemd natuurlijk nog steeds nader dan de rok. Overigens heeft Barend Druif op eigen verzoek afscheid genomen van de Adviesraad en heeft uw bestuur Loek Schouten bereid gevonden daar namens ons zitting in te nemen.

Ook landelijk is er in het land van de gepensioneerden het nodige gerommel. De overkoepelende vereniging van organisaties van gepensioneerden - de NVOG, waar ook wij lid van zijn - verkeert in een ernstige crisis en is ongeveer één derde van zijn 160.000 leden verloren. Dat betekent niet alleen een mogelijk verlies van gezag in de buitenwereld, maar ook een financiële aderlating. Vooralsnog blijven wij lid, omdat het bestuur van mening is dat een overkoepelend orgaan terwille van een goede belangenbehartiging dringend gewenst is. Maar of dat via de NVOG moet is sterk afhankelijk van of zij uit deze crisis als herboren tevoorschijn komt. Voorlopig is ónze vereniging gelukkig nog springlevend; wij krijgen ook nauwelijks de kans om in te dutten of om "met pensioen" te gaan.

"Op het gebied van de "belangenbehartiging" staat ons nog genoeg te wachten"

Terugkijkend op het jaar 2003 mogen wij constateren dat onze vereniging springlevend is. Helaas moeten wij altijd weer leden verliezen, maar het is verheugend dat er ook nog steeds een grote toevloed van nieuwe leden is. Aan de ene kant logisch, want de ANWB is in de loop van de zestiger jaren sterk gaan groeien en doet dat gelukkig nog steeds. En door de binding die veel medewerkers hebben met de doelstellingen van de ANWB en met hun collega's blijft ook de band tussen veel van de gepensioneerden heel sterk. De "penetratiegraad" van onze vereniging onder de gepensioneerden van de ANWB is dan ook erg hoog; veel hoger dan je bij andere verenigingen aantreft.
Ik wijs altijd weer graag op het drieluik van de doelstellingen van onze vereniging (in de vorige Buitenband heeft U daar ook al over kunnen lezen):

- de belangenbehartiging
- bevorderen en versterken van de onderlinge band tussen de leden
- dienstverlening aan individuele leden

Het nastreven van de eerste twee doelstellingen lukt vrij aardig, ook al kan het natuurlijk altijd beter. Maar gelet op de enthousiaste en niet aflatende inzet van velen onder ons, acht ik weinig redenen aanwezig voor ontevredenheid. Op het gebied van de "belangenbehartiging" staat ons nog genoeg te wachten. Op het punt van "versterken van de onderlinge band" natuurlijk ook, maar daarvoor hebben wij in het nieuwe jaar een prachtige kans bij ons 5e lustrum. Over beide onderwerpen leest U elders in dit nummer van de Buitenband meer.
Over de "dienstverlening aan individuele leden" heb ik enige twijfels. Ons netwerk van regionale contactpersonen functioneert goed. Maar wij mogen van hen met de beperkte hen ten dienste staande middelen en ondanks hun vaak grote inzet nu eenmaal geen professionele dienstverlening verwachten. Of wij daarmee dan altijd aan de werkelijke behoefte van individuele leden kunnen voldoen blijft de vraag. Het is echter goed te weten dat wij daarvoor altijd op de ANWB kunnen terugvallen. En over de medewerking van de ANWB hebben wij geen klagen. Maar U kunt als lid ons wel helpen door, als U een vraag of behoefte aan individuele hulp heeft, dat aan Uw contactpersoon te melden. Hij weet dan vaak wel de weg te vinden voor het antwoord. En het helpt ons mogelijkerwijs die dienstverlening te verbeteren.
2004 wordt enerzijds een vreugdevol jaar (ons lustrum!), anderzijds voor ieder van ons financieel gezien een wat moeilijker jaar. De vele bezuinigingen van de regering (of U het er nou mee eens bent of niet) en de korting op de indexering van onze pensioenen zullen niemand van ons ongemoeid laten. Daar kan het bestuur maar heel weinig aan doen. Wij hopen U wel de maximale vreugde van onze lustrumviering te kunnen bieden. En wat over blijft is de vurige wens voor een goede gezondheid voor U en de Uwen. Het bestuur wenst U een voorspoedig nieuwjaar toe.

Ruud Olland,
voorzitter

Contributie 2004

Onze penningmeester, Theo Bos, zal de acceptgirokaarten voor de VG-ANWB-contributie 2004 in januari 2004 aan alle leden toezenden.
U kunt dus "rustig" afwachten.

TOEN & NU

Mary Bakker

Thao Ly-Hieu

Van de salarisadministratie

TOEN

Wat is er prettig, naast het plezier dat je in je werk hebt? Wel, ik zou denken, het op tijd kunnen beschikken over datgene wat je verdiend hebt. En vooral als dat ook nog weer voldoende is om van rond te komen. In sommige landen is dat wel anders, daar moet je volgens het nieuws soms wel maanden wachten op Sint Salarius.

Bij ons is dat al tijden goed geregeld, wij hebben immers een vaste betaaldag. Hoewel er is verschil tussen vroeger en nu en dat zit hem niet alleen in het feit dat de bedragen op de salarisstrook hoger zijn dan zo'n dertig jaar geleden of dat we in een andere munt krijgen uitbetaald.
Nee, vroeger was de betaaldag heel concreet en tastbaar en kreeg je je verdiende salaris handje-contantje uitbetaald. Mary Bakker die ruim dertig jaar actief betrokken was bij dit gebeuren vertelde me hoe dat in z'n werk ging.
De salarisadministratie, aanvankelijk nog een sectie van de boekhoudafdeling, was verantwoordelijk voor juiste invoering van mutaties en overwerkgegevens, zodat het salaris voor dit maand juist en tijdig berekend kon worden om op de betaaldag te kunnen uitbetalen.
Alle gegevens werden door de medewerksters van SA geponst op hollerithkaarten, die weer werden ingelezen door de computer. Belangrijke schakel hierbij was de medewerking van de computerafdeling. Hier moest je dringen en aandringen om het werk op tijd te laten uitvoeren.
De computer produceerde aan de hand van de ingevoerde gegevens totaaloverzichten, lijsten per afdeling en een salarisstrookje per medewerker. Was dat eenmaal gebeurd dan gaf de verantwoordelijke directeur, na inzage en controle van de berekeningen, zijn fiat en bestelde bij de bank het benodigde geld.
In afwachting hiervan werden op SA de voorbereidingen getroffen voor het vullen van de loonzakjes. Deze werden voorzien van de naam van de betreffende medewerker en zijn salarisstrookje werd er alvast in gedaan.
Het wachten was dan nog op het geldtransport. Was dat er eenmaal dan werd het geld geteld aan de hand van een totaallijst en in het desbetreffende zakje gedaan. Als de lijst was afgewerkt mocht er geen cent over zijn, maar ook geen tekort. Dus moest er heel secuur worden gewerkt. De gevulde zakjes werden gesorteerd op afdeling en alfabet in een houten kistje gezet.
Als deze klus eenmaal was geklaard, kwam het meest gezellige deel van het hele werk. Op betaaldag moest het salaris worden uitbetaald en dat behoorde ook tot de taak van SA. Op betaaldag namen de dames van de salarisadministratie het kistje onder de arm op hun tocht door het gebouw. Dat deden ze altijd met z'n tweeën, voor de rest werden er geen andere veiligheidsmaatregelen getroffen.
Het leek wel een beetje op een maandelijks weerkerend Sinterklaasfeest. Hartstikke gezellig en je zag eigenlijk alleen maar vrolijke gezichten volgens Mary.
Op deze tocht werd Voorschoten niet over geslagen, waar ze uiteraard ook met open armen werden ontvangen. Een echtgenote van één vertelde mij dat het altijd zo'n heerlijk geluid was, als haar man op betaaldag thuiskwam en zij bij de begroeting het loonzakje in zijn binnenzak hoorde ritselen. Op de Bijkantoren (Vestigingen zoals ze nu heten) werd het geld bezorgd door middel van een geldtransport. De administratieve gegevens werden samengesteld door SA. Het kantoorhoofd mogelijk geassisteerd door een medewerkster vulde de salariszakjes en reikte deze op betaaldag uit. Hoe dit bij de Wegenwacht en Technostations ging is mij niet duidelijk geworden. Ik hoor het graag.

Foto-herinnering van Ans Voorwerk, chef salarisadministratie.
Ans schat in:
"omstreeks de jaren zestig".

Het geldkistje is er niet meer; wat zou er mee gebeurd zijn? De toekomstplannen zijn een continu-proces: steeds moderne computersystemen.

Van de salarisadministratie NU

Het meest markante van de betaaldag in het verleden, het uitreiken van het hoe je het wilt noemen loon- of salariszakje, is wel veranderd. Hoewel er een vaste betaaldag is gebleven, beleven we deze niet meer zo intens als toen.
Vijf dagen voor het einde van de maand krijgt de bank de betaalopdracht om het salaris over te maken naar de giro- of bankrekening van de betreffende medewerker.
Pas bij het volgende bankafschrift weet je of het salaris is bijgeschreven, of erger je merkt het als de pinautomaat meldt dat het betaaltegoed niet toereikend is. Heeft u dat ook wel eens meegemaakt?
Administratief is er niet zoveel verschil met vroeger, alleen is er een duidelijker functiescheiding tussen de betrokken afdelingen. Inmiddels hebben de verschillende bedrijfsclusters ook een decentrale personeelsadministratie. De variabele personeelsmutaties worden door deze afdelingen ingevoerd in het personeelsinformatiesysteem P. View.
En natuurlijk is er nog een afdeling Salarisadministratie, die centraal werkt, en er verantwoordelijk voor is, dat het salaris op tijd wordt overgemaakt.
Ook nu worden op deze afdeling de gegevens van overwerk of onregelmatigheidstoeslag ingevoerd in een salarissysteem dat P. Master heet.
Daarnaast worden deze gegevens voor controledoeleinden nogmaals ingevoerd in een apart PC-programma.
De loonrun, zoals dat genoemd wordt, berekent de bruto- en nettobedragen, zorgt voor lijsten van verschillende samenstelling en produceert een diskette waarop het detailbestand is vastgelegd.
Deze diskette wordt overhandigd aan de Afdeling Treasury. De gegevens van deze diskette worden door deze afdeling overgeseind naar de bank. Maar die kan hiermee nog niets doen zonder een opdrachtbrief te hebben ontvangen. Deze opdrachtbrief moet naast de paragraaf van SA, voor controle op juistheid van ingevoerde gegevens, voorzien zijn van de handtekening van de Treasurer en de handtekening van de Financieel Directeur. Zodra de opdrachtbrief in het bezit is van de Postbank zal deze tot betaling overgaan.
In dit proces heeft er geen munt gerinkeld of een bankbiljet geritseld, er is alleen sprake van een administratieve verplaatsing van geldbedragen. Bij de uitbetaling van uw pensioen zal een vergelijkbaar proces plaatsvinden.
Onder de werkzaamheden van SA valt ook het berekenen van WAO-uitkeringen voor HRM (Human Resource Management) zoals Personeelszaken tegenwoordig heet.
SA verzorgt niet alleen de werkzaamheden voor de clusters van de ANWB, maar ook die van de afzonderlijke BV's Logicx (vervangend vervoer), MAA (Traumahelicopters), de Uitwinkels en van Faros-reizen.

Plannen voor de toekomst zijn er ook, natuurlijk SA blijft er voor zorgen dat de salarissen uitbetaald worden. De veranderingen liggen meer in een verbetering van de computersystemen. In 2004 verwacht men dat het nieuwe systeem Composer het verouderde P. View gaat vervangen en P. Master door een versie die beter aansluit op Windows.
Het geldkistje is er niet meer en zal ook wel nooit meer terugkomen. Ik vraag mij af wat daarmee is gebeurd. Heeft iemand dat mee naar huis genomen om als aandenken te behouden of om het als opbergkistje te gebruiken? Het zal wel altijd een vraag blijven.
Inmiddels zijn we al aardig gewend aan het "plastic geld", maar toch ben ik altijd nog blij als ik los geld in mijn portemonnee heb, vooral als mijn pinpas het laat afweten.

Wim de Graaf

Medewerking werd verleend door:

Mary Bakker kwam in 1951 in dienst bij de ANWB, toen nog gevestigd in de Parkstraat, op de boekhouding. Later werd dit een aparte afdeling Salarisadministratie, waar zij tot 1984 werkte. Door ziekte kwam zij toen helaas in de WAO. Nu geniet zij inmiddels al jaren van een verdiend pensioen.

Thao Ly-Hieu is plaatsvervangend manager van Salarisadministratie, waar zij vanaf oktober 2000 werkzaam is.

v.l.n.r.: "Uitzendkracht" Femke; John Lijdsma; Lisanne van der Weijden; Angelique Daal; Albert Wedman; en zittend Thao Ly-Hieu.

Een simpele dag in december

Het is een grauwe, mistige dag.
Ik ben op weg naar het station om een oude schoolvriendin op te halen en vraag mijzelf vertwijfeld af of het wel zo verstandig is een hele dag met elkaar door te brengen. Mijn hartsvriendin uit mijn tienertijd, maar al snel getrouwd en naar de tropen vertrokken om nooit meer terug te keren. Een mensenleven geleden dus. Wij zullen beiden veranderd zijn.
En nu ben ik op weg haar weer te zien. Ik loop bij de plaatselijke banketbakker binnen en herinner mij opeens dat wij daar vroeger . nougat kochten, na een bezoek aan mijn vader die enkele huizen verder in zijn kantoor zat en ons het benodigde dubbeltje verstrekte, waarvoor wij hem uiteindelijk bezochten. "Daar begint het al" denk ik. De hele dag zal staan in het teken van "weet je nog 's".
De trein rolt het station binnen en ik speur naarstig het perron af. Een oudere dame in een donkerblauwe mantel, een enorme bos bloemen in de arm, komt op me af. Even moet ik kijken. Dan is de herkenning daar en valt er een halve eeuw weg.

"Ik ben maar niet met de auto gekomen", zeg ik, mijn passen naar de hare regelend, "het is niet ver en misschien vind je het wel leuk om te lopen".
"O ja, zeker, maar wat is alles veranderd! Zo op en in elkaar gebouwd. Het benauwt me een beetje".
Ik denk aan de foto's die ze mij zond. De grootse natuur, de ruimte van het land, en ik glimlach.
Thuis ruikt het naar koffie. Het is behaaglijk warm en ze nestelt zich in een stoel bij het raam om met grote ogen de bekende omgeving op te nemen.
"Wàt een auto's en wàt een mensen", verzucht ze.
"Weet je nog dat je altijd voor het raam stond te wachten? Als ik dan op de fiets om de hoek kwam was dat voor jou het sein naar beneden te komen om samen naar school te gaan."
Na de lunch zegt ze met een verontschuldigend lachje "Zou jij een eindje willen wandelen, ik zou zo graag mijn oude wijkje nog eens zien". "Maar natuurlijk".
We gaan op weg. Het is droog en de egaal-grijze lucht vertoont hier en daar een scheur, waardoor een waterig zonnetje schijnt. Zwijgend lopen we. Ik laat haar even met haar gedachten alleen. We naderen de straat waar ze gewoond heeft. Haar reactie is aandoenlijk.
"Daar is ons huis, maar aan de overkant was toch een weitje met een paar schapen?"
Er staat nu een betonnen woonblok. Voor elk raam het geijkte verlichte driehoekje.
"En hier was het manufacturenwinkeltje van de gezusters Loos. Er klingelde een hoog belletje bij het openen van de deur en dan kwam er van achter een gordijn één van de twee zusters aangesloft."
Nu zit er een galerietje in. Maar de fietsenmaker en de slager zijn er nog; van vader op zoon overgegaan. We hebben de laatste huizen achter ons gelaten en lopen de polderweg op. Weids ligt het landschap voor ons. Een sloot, een paar knotwilgen, een weiland met koeien. Rust en stilte. Over het land hangt een waas zodat het lijkt of de koeien met de poten in een sluier staan. In de verte klinkt de cadans van de trein.
"Dat heb ik zo gemist", zegt ze zuchtend, "dat wisselen van de seizoenen. Als het dan weer zo moordend heet was dacht ik aan schaatsen, koek en zopie, sneeuw met Kerstmis. Maar ik geloof dat ik hier niet meer zal kunnen aarden." Er klinkt teleurstelling in haar stem.
We passeren een boerderij. "Oh zeg, die is er nog. Ik moest daar altijd melk halen. In van die blauwe bussen. Vier aan het stuur en aardappels in de schooltassen aan de bagagedrager. Dan moest ik met de fiets aan de hand naar huis."
Ik zie in gedachten hun huiskamer. 's Woensdags na zwemles ging ik altijd met haar mee. Een groot gezin. De kamer vol speelgoed. Twee kleuters spelend op de grond. Haar broertje in de hoek van de kamer stuntelend op een blokfluit. Wij samen aan tafel met een puzzel. Maar het meest is mij bijgebleven het beeld van haar moeder. Met één voet hield ze een schommelwiegje met de baby in beweging. Op haar schoot een, in mijn ogen, enorme bak met aardappelen. Ze schilde vlug en behendig. Het mesje in de rechterhand. Met de linker werd vliegensvlug de aardappel rondgedraaid. Dan liet ze de schil in z'n geheel van het mesje in de bak vallen, sneed de knol doormidden en liet hem met een plons in de pan met water vallen.
We moeten terug. Er komt een fikse bui opzetten. Een grote regenboog verschijnt boven het grasland. In de stad zijn de lichten al aan. Bij de oliebollenkraam is het stil. De man van de kerstbomen blaast in zijn verkleumde handen. De gekleurde lichtjes langs zijn stalletje tinkelen in de wind. Ik zoek mijn sleutels, behendig een knaap ontwijkend die op een scooter met een noodgang over het trottoir dendert.
"Mag dat?", vraagt ze verwonderd. "Nee, maar zij doen het, en niemand zegt er wat van."
Boven schenk ik een aperitief in en zet de erwtensoep op. "Dat heb ik in geen jaren gegeten", zegt ze.
Dan is het al weer tijd om richting trein te gaan. Als die binnenrolt zegt ze zacht: "ik heb zo genoten". Ze draait het raampje open en leunt er op. Een armzwaai ten afscheid. Zo glijdt zij langzaam uit mijn leven.
Op de terugweg komen haar woorden weer in mijn gedachten.. "Ik heb zo genoten". Ja, ik ook, en ik bedenk dat het toch heerlijk is wanneer je dat nog kunt van zo'n simpele dag in december.

PUCK

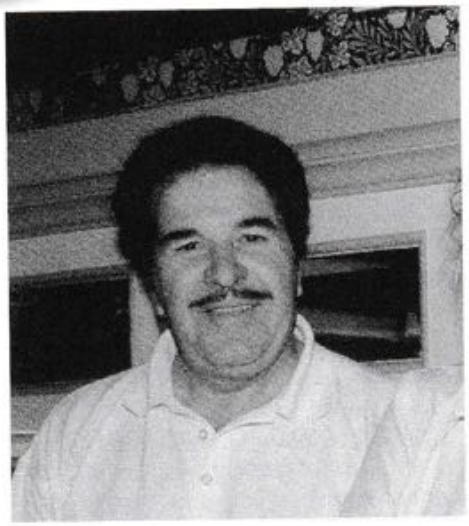

Leo Scheffer op foto-herhaling

"Op stoom naar de Hollandse Oudheid" waren wij dit jaar tijdens onze excursie. In de BUITENBAND besloten wij de drie reportagepagina's met een spijtig: "Welgeteld 12 foto's, en Leo maakte er nog zo veel meer". De fotoreportage zou toch eigenlijk op de Jubileum-excursie naar Mondo Verde geheel nieuwe vergezichten moeten bieden. Daar werkt onze redactie, samen met Thijs Tuurenhout van de ANWB, momenteel aan. Internet, bijvoorbeeld. Als het lukt, en dat verwachten wij, leest u het in de volgende BUITENBAND.

Mondo Verde

Een "voorbericht".
Onze VG-ANWB-Jubileum-excursie wordt gehouden op 25 en 26 augustus. jà, twee dagen achtereen.
Mondo Verde in het Zuid-Limburgse Landgraaf is een Thema Park. Nieuw sinds vorig jaar april.
De bedenker van Mondo Verde - Groene Wereld - was de kasteelheer van Strijthagen, een wereldreiziger die tuinen en gebouwen op schetsen vastlegde waaruit een uniek themapark is ontstaan. Méér over Mondo Verde óók in de volgende BUITENBAND.

Mondo Verde Landgraaf

25 en 26 augustus 2004

Bijeen in 2004.

Bestuur en leden van de VG-ANWB verwachten u op onze Nieuwjaarsrecepties, de algemene ledenvergadering en de jaarlijkse twee-daagse excursie.

Nieuwjaarsrecepties
Er worden in 2004 vier Nieuwjaarsrecepties gehouden:

- **6 januari** (dinsdag) in **De Bilt**, bij Van der Valk, motel De Biltsche Hoek, De Holle Bilt 1. Van 14.00-16.00 uur.

- **9 januari** (vrijdag) in **Eindhoven**, Van der Valk motel Aalsterweg 322. Rijdend op de A67, afrit 33 Valkenswaard. Met openbaar vervoer lijn 172 vanaf station Eindhoven. Van 14.00-16.00 uur.

- **13 januari** (dinsdag) in **Assen**, bij Van der Valk, motel Assen, Balkenweg 1. Rijdend op de A28-Assen-Groningen, afslag 33. Met openbaar vervoer kunt u vanaf het station Assen het beste een trein-taxi nemen. Van 14.00-16.00 uur.

- **15 januari** (donderdag) in **Den Haag**, het ANWB-hoofdkantoor, museum in de rotonde. Van 15.00-17.00 uur.

Alle leden ontvangen dezer dagen een persoonlijke uitnodiging.

Algemene vergadering
De algemene ledenvergadering wordt gehouden in april, de datum moet nog worden vastgesteld. Bij Van der Valk, motel Bijhorst, Zijdeweg 54, Wassenaar. De vergaderstukken worden u toegezonden. In de BUITENBAND van maart worden de agenda en het jaarverslag 2003 gepubliceerd; deze kunt u meenemen naar de vergadering.

Jubileum-Excursie
In 2004 bestaat onze VG-ANWB 25 jaar. De twee-daagse excursie naar Limburg wordt gehouden op **woensdag 25 en donderdag 26 augustus.** Aan de plannen wordt nu al gewerkt. Alle leden ontvangen t.z.t. thuis de uitnodigingen met informatie. Zie ook de volgende BUITENBANDEN.

ANWB Hobby's

Eva Peffer-Blankestein:

"TROTS"

Eva in 1967

"In augustus 1959 ben ik bij de ANWB in Den Haag gaan werken. Ik ging toen 128 gulden in de maand verdienen. Een kennisje bij de Nillmij, vlakbij ons, verdiende 95 gulden. "Ik ben hartstikke jaloers op jou", zei ze. En ik trots, joh. Dat was toen toch zo. Als je zei dat je bij de ANWB werkte dan wàs je iemand. Dat gevoel van TROTS op de ANWB heb ik trouwens nog steeds als je praat met mensen over vroeger-en-hún-werk.
Ik begon bij de afd. Ledenadministratie, aankomst en verzending. Het was hard werken. Tussendoor een sinaasappel

schillen was er niet bij - al helemaal niet als je daarbij een papiertje van de ANWB gebruikte voor de schillen. Na twee jaar ging ik naar Ledenadministratie/Bedrijfslidmaatschappen. Het woord job-rotation was toen nog niet uitgevonden, geloof ik. Bij de ANWB kon je actief en nieuwsgierig om je heen kijken als je weer eens wat nieuws wilde. Het werd de Wegenwacht. Ook zoiets bij de vriendinnen: "zó werk jij bij de Wegenwacht". Je stond immers dicht bij de leden. Wegenwachten zijn allemaal "doeners", wij dus ook. In 1999 was ik 40 jaar in dienst. Toen ben ik weggegaan.

Twee maanden later werd ik vrijwilligster bij het verzorgingscentrum Carel van den Oever in Den Haag. Ben ik nu nog. Vroeger dacht ik: "wat moet ik toch bij al die oude mensen". Nu help ik met haarwassen, krulletjes zetten, gezellig praten, uiterlijke verzorging, make-up, rondrijden met de rolstoel, zodat zij zich weer even lekker voelen; ik ook. Het is leuk met oudere mensen."

Wie Eva weer eens wil spreken: Glenn Millerhof 38, 2551 JZ Den Haag, tel. 070 - 368 84 11

Foto's: Leo Scheffer

JanKo.

Jaarlijkse vergadering van de Regiocontactpersonen VG-ANWB

Het was een fantastisch mooie dag, afgelopen woensdag 5 november, in de vroege ochtenduren wat mistig, maar daarna heerlijk zonnig. Het was daardoor een aantrekkelijke dag om op pad te gaan naar Amersfoort om een verslag te maken van de jaarlijkse vergadering van de Regiocontactpersonen. Deze keer reisde ik met het openbaar vervoer en nog wel zonder vertraging ook.

Bij de vorige vergadering was aan de orde gesteld om het gebruik hiervan beter mogelijk te maken. Het bestuur is hier bijzonder goed in geslaagd en heeft hiervoor een uitstekende locatie gevonden. Centraler dan Amersfoort kan eigenlijk niet en dan op nog geen honderd meter afstand van het station.
De opkomst van de regiocontactpersonen, vaak echtparen, was goed te noemen, zodat de zaal gezellig vol was.
Op de agenda stond naast de gebruikelijke punten als opening, mededelingen en goedkeuring van het verslag van de vorige vergadering, een inleiding van Nico Paardekooper over het Sociaal Fonds van de ANWB, waarin de aanwezigen grote belangstelling bleken te hebben. In deze inleiding legde hij aan de hand van een viertal praktijkvoorbeelden uit hoe het Sociaal Fonds werkt en welke hulp in die voorkomende gevallen werd geboden. Hierbij refereerde hij ook aan een artikel in het "tijdschrift voor Schuldhulpverlening en wettelijke schuldsanering". Dit artikel werd geschreven door Cid Koster, manager Psychologische Dienstverlening bij onze ANWB. Cid beschrijft hoe in voorkomende gevallen de financiële hulpverlening bij de ANWB georganiseerd is en welke rol hierbij het Sociaal Fonds, officieel de Stichting Van der Linde van Sprankhuizen-Fonds, speelt.
"Het beleid dat voor het Fonds is ontwikkeld" en nu citeer ik, *"komt erop neer dat de hulp geen structureel karakter mag krijgen maar eerder het kenmerk heeft van een eenmalige of in de tijd begrensde bijdrage om tijd te winnen voor een blijvende oplossing".*
Gelukkig, meldde Nico de toehoorders, blijken gepensioneerden slechts zelden gebruik te hoeven maken van het Sociaal Fonds.
Na dit punt behandeld te hebben bleek er niet zo veel meer te melden, zodat de vergadering vroeger afgelopen was dan verwacht. Niet erg, want zo kon er nog informeel over het één en ander worden gepraat.

Wim de Graaf

"Zijn bezuinigingen op pensioenen onomkeerbaar?

Als het straks beter gaat met de economie, worden dan met voorrang pensioengaten gerepareerd?"
vroeg Rob ten Wolde zich af in het Financieel Dagblad van 27 oktober jl.

De overheid kan bogen op een ruime ervaring met bezuinigingen. Al eind jaren zeventig vonden de eerste noodzakelijke ingrepen in de sociale zekerheid plaats - daar kan vandaag de dag menig lidstaat in de Europese Unie nog wat van leren. De 1%-norm van Duisenberg deed zijn intrede, gevolgd door vele bezuinigingsronden. Aanvankelijk onder verhullende titels: heroverwegingen, misbruik en oneigenlijk gebruik, ombuigingen en brede herwaarderingen. En wat zegt u van 'Bestek 81'? De eerste bezuinigingsbehoefte met betrekking tot de AOW bijvoorbeeld kon worden gestild door specifieke, soms zeer inventieve maatregelen. Op den duur was echter aan botte maatregelen niet meer te ontkomen. Het te bezuinigen bedrag werd zelfs vooraf bepaald, de ambtenaren moesten de passende maatregel er naderhand maar bij zoeken. De onderbouwing werd steeds korter en simpeler: de AOW en andere minimumuitkeringen moesten worden bevroren om de collectieve lastendruk te verminderen. Het archaïsche spreekwoord 'het vet is van de jus' weerklonk door de holle conversatiezalen van de bejaardenoorden.
Aan de bezuinigingen op de AOW ging een periode vooraf van bijzondere, structurele verhogingen die op 1 januari 1980 letterlijk hun hoogtepunt bereikten met het zogenoemde 'sociaal aanvaardbaar minimumniveau' en vol verwachting ging op die datum het wettelijk vastgelegde aanpassingsmechanisme (in afgekorte vorm ook wel WAM genoemd) van start. Aanpassing van de AOW-pensioenen aan de loonontwikkeling wel te verstaan.
Die WAM had echter meer weg van een klap in het gezicht. Al direct volgde een lange reeks van noodzakelijke afwijkingen van dat mechanisme. Deze afwijkingen konden slechts bij wet worden gerealiseerd, zodat de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en zijn staatssecretaris aan het einde van menig jaar voor goedkeuring de masochistische gang naar het parlement moesten maken.
Bij mijn weten zijn overigens de sociale minimumuitkeringen nooit verlaagd en als dàt het geval was, werden in de inhoudingsfeer (loonbelasting en ziekenfondspremies) wel zodanige maatregelen genom en dat men er in ieder geval netto niet op achteruitging.
De ontkoppeling van de AOW-pensioenen van de loonontwikkeling is vele jaren geaccepteerd. Het verbaast mij daarom des te meer dat heden ten dage iedereen moord en brand schreeuwt als de aanvullende (dus bovenwettelijke) pensioenen de loonontwikkeling niet volledig volgen. Voor je het weet hebben de fondsbesturen door gebrekkige communicatie met de gepensioneerden bovendien zo een opgewekte verwachting met betrekking tot toekomstige indexaties aan hun broek. We zijn in Nederland wel heel snel 'in verwachting'.
Zijn de bezuinigingen van de overheid een voorbeeld voor de besturen van de pensioenfondsen en sociale partners? Een feit is dat zij nog weinig ervaring hebben met kostenbeheersing of liever gezegd kostenbeperking. Staatssecretaris Elske ter Veld bracht in haar Pensioennota van 1991 dit onderwerp voor het eerst op. Enige jaren geleden dreigde de overheid de fiscale aftrek te beperken tot middelloonniveau als sociale partners niet bereid waren vrijwillig te komen tot kostenbeheersing. Toen moesten coûte que coûte de franchises kostenneutraal omlaag. Sociale partners haalden weliswaar een voldoende van de overheid, maar met de hakken over de sloot. Van substantiële kostenbeperkingen is tot nu toe nooit sprake geweest.
Dat zal wel anders worden door de huidige onderdekkingen en reservetekorten. In ieder geval zal ter verzachting van de pijn het creëren van 'overgangsrecht' bij de te treffen maatregelen op het aanvullende pensioenterrein een nieuw fenomeen zijn. Voorts zouden sociale partners, in navolving van de overheid, eerst kunnen zoeken naar specifieke maatregelen die het systeem zo veel mogelijk overeind houden.
De financiële situatie is bij de grootste twee pensioenfondsen in Nederland blijkbaar al zo penibel, dat aan een ingrijpende wijziging van hun pensioenregelingen niet valt te ontkomen. Daarmee wordt de zaak wel op zijn kop gezet. Het beleggingsbeleid dient zich steeds te richten naar de aard en looptijd van de pensioenverplichtingen en is een afgeleide van de hoofddoelstelling: het te allen tijde kunnen voldoen aan de gedane pensioentoezegging. Maar wat gebeurt er nu in feite? Het beleggingsbeleid bepaalt de inhoud van de pensioentoezegging. De beleggingsresultaten zijn bovendien zo volatiel, gaat dat aan de uitkeringskant ook gebeuren?
Volgens recent onderzoek zouden niet de slechte beleggingsresultaten tot noodzakelijke ingrepen in het pensioenstelsel dwingen, maar de jarenlange premiereducties en -holidays, alsmede terugstortingen naar de werkgever op ad hoc basis. Het valt mij op, of het nu komt door het beleggingsbeleid of het premiebeleid, dat geen moment het woord 'mismanagement' gevallen is. Er zijn nog geen fondsbestuurders naar huis gestuurd.
Ik meen dat de fondsbesturen die bezuinigingen op hun pensioenregeling doorvoeren, zich moeten afvragen of er ook 'een weg terug' is en zo ja, onder welke condities. Of gaat straks de nieuwe Pensioenwet in dit verband enige 'zekerheid' bieden? We kunnen toch op een gegeven moment van middelloon terug naar eindloon of zie ik dat verkeerd? Als er weer voldoende reserves zijn, zal ongetwijfeld de vraag worden gesteld of eerst het recent ontstane 'pensioengat' kan worden gedicht. De evenwichtige belangenbehartiging die de besturen in hun beleid steeds moeten waarmaken, krijgt naar mijn oordeel een nieuwe en interessante dimensie: de afweging van belangen tussen verschillende generaties van deelnemers en gepensioneerden. Wat moet voorrang krijgen, pensioenverbeteringen of het ongedaan maken van pensioenbezuinigingen over tijdvakken in het verleden?
Laten we van het huidige, reumatische tijdsgewricht in ieder geval één ding leren: als er weer overschotjes ontstaan, zal geen enkele politicus - mag ik hopen - nog beginnen over Ruding-achtige vermogensoverschotheffingen.

Mr Rob ten Wolde is directeur Staf Bestuursadvisering bij AZL nv te Heerlen en heeft deze opinie op persoonlijke titel geschreven.

ANWB Kruiswoordpuzzel

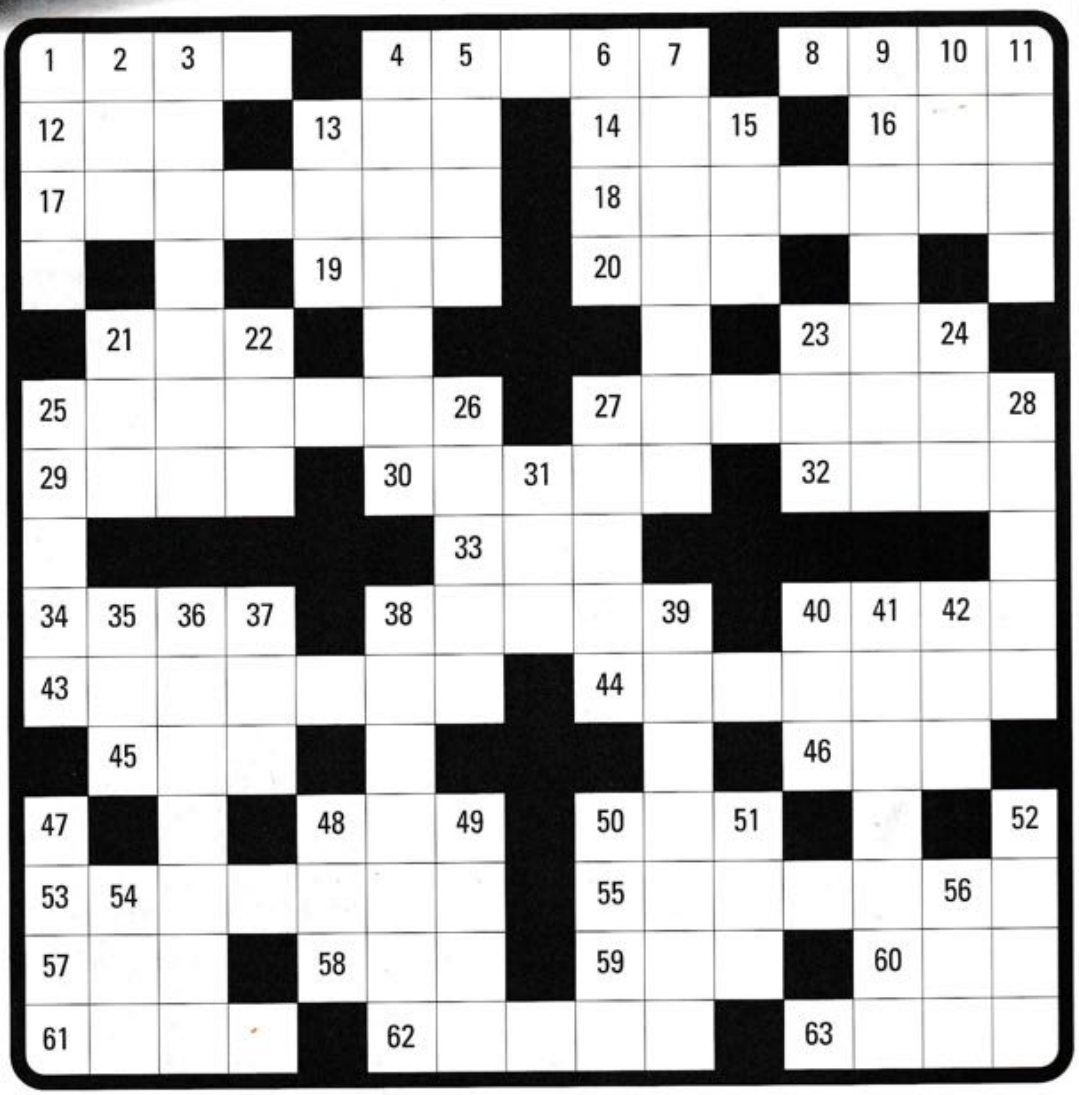

37	48	62	20	50		V	23	30	13	56				

Copyright TOPP Software 1991.

Horizontaal

1. Zuivelprodukt.
4. Bobbel op de huid.
8. Handeling.
12. Meisjesnaam.
13. Bijwoord.
14. Duitse firma (afk.).
16. Algemeen burgerlijk armbestuur (afk.).
17. Deel van een fototoestel.
18. Opgave.
19. Reserve (afk.).
20. Slaap.
21. Op de wijze van.
23. Boom.
25. Prothesen.
27. Obers.
29. Soort brandewijn.
30. Opsporingsmiddel.
32. Kledingstuk.
33. Meisjesnaam.
34. Jongensnaam.
38. Afzonderlijk.
40. Larve.
43. Meisjesnaam.
44. Godin.
45. Kruideniersorganisatie (afk.).
46. Ieder.
48. Familielid.
50. IJzerhoudende grond.
53. Deren.
55. Gering van afmeting (mv).
57. Meisjesnaam.
58. Eigenlijk (afk.).
59. Rivier in Duitsland.
60. Golfattribuut.
61. Europese hoofdstad.
62. Getal.
63. Meubelstuk.

Verticaal

1. Jong rund.
2. Platte schaal.
3. Aanzien.
4. Kloosterling.
5. Van zeker volk.
6. Natuur.
7. Natuurkundige.
9. Roofvogel.
10. Jongensnaam.
11. Schilder.
13. Europese staat (afk.).
15. Opening.
21. Vogel.
22. Meisjesnaam.
23. Getal.
24. Korps Rijdende Artillerie (afk.).
25. Gehoorzaam.
26. Soort leer.
27. Haargroei.
28. Sportbeoefenaar.
31. Doorzichtig plaatje.
35. Kledingstuk.
36. Jongensnaam.
37. Met ingang van (afk.).
38. Plaats in Noord Afrika.
39. Plaats in Nederland.
40. Bijwoord.
41. Plaats in Amerika.
42. Deel van een schip.
47. Bijbelse figuur.
48. Loflied.
49. Nauwe.
50. In orde.
51. Vertragingstoestel.
52. Deel van een uurwerk.
54. Certificaat van obligatie.
56. Getal.

Oplossingen vóór 1 februari naar: Carolijn Jongsma, Van Kijfhoeklaan 46, 2597 TD Den Haag.

Oplossing

Oplossing kruiswoordpuzzel september 2003.
Trefwoord: "Kalkovens", waren te zien bij aankomst Zuiderzee museum tijdens onze excursie, 20 augustus j.l.

Horizontaal
1. klanken; 6. bebaard; 11. aera; 12. adel; 13. rigoureus; 15. lap; 18. one; 19. geb; 21. kea; 22. git; 23. rel; 24. ora; 25. set; 26. aga; 27. palmpit; 31. arriaad; 35. sein; 36. aeon; 37. attilla; 40. flensje; 43. are; 44. ada; 46. iab; 47. rie; 48. ree; 49. law; 50. dok; 51. dur; 52. opa; 53. tingroeve; 59. zeta; 60. eden; 61. raktros; 62. rendier.

Verticaal
1. kaalkop; 2. nar; 3. kei; 4. erg; 5. naoogst; 6. baretta; 7. ede; 8. beu; 9. als; 10. dagblad; 14. unie; 16. area; 17. paalsteek; 19. graansilo; 20. eega; 28. mei; 29. pil; 30. inl; 32. ral; 33. ree; 34. ion; 37. aardtor; 38. trio; 39. aardgas; 40. faeroer; 41. jaap; 42. ebwater; 45. deur; 53. tzt; 54. ier; 55. nto; 56. ede; 57. ven; 58. end.

Bij loting werd winnaar, en ontving de cadeaubon: mevrouw H. Loman te Apeldoorn.